

KONGSHAUG - NYTT

LOGE NR. 15 KONGSHAUG

Mai 1994

Overmester Åge Rem

Redaksjonskomitè: Erling Riisnæs
Birger B. Vabog

Kjære brødre, hustruer og enslige hustruer !

Det kommer en ny sommer, uavlatelig nye sommere - Ja, slik skriver vår tidligere bror og avdøde Vilhelm Møller i sin bok "Sør i skjærgården", og han sier videre:

"Da vil jeg igjen ro min båt i min skjærgård, langsomt, uten hast. Jeg kan ro hvor jeg vil, en makrellterne som seiler over meg, ser at det er fred og sorgløshet over mannen og hans båt.

- Jeg ror min lille båt mellom holmer og skjær, jeg går i land eller lar det være, det er vedvarende sorgløshet over mitt skjærgårdsliv. Morgenstillheten er betagende, en Guds åpenbaring av intens fred. I de lange, varme kveldene kan jeg sitte på Siriskjær og kjenne den milde bris fra havet der ute, det store trofaste, troløse hav.

- Så vil det komme en ny sommer, den sommeren som bor i min tanke og min drøm den lange, mørke vinteren igjennom. I den grytidlige morgen vil jeg hilse den oppadgående sol, og når dagene blir borte bak åsenes konturer i nordvest, vil jeg bøye mitt hode og takke for nye tilmålte timer, nytt tilmålt liv. Jeg vil drømme vedvarende drømmer på mitt skjær og spre all min travelhet for brisen - brisen som står inn fra havet og hvisker om en evig uforanderlighet, i naturen, i menneskesinnet.

For den som har lært å lytte.

For den som har lært å nytte den beleilige tid.

"O, ro, ro min båt --"

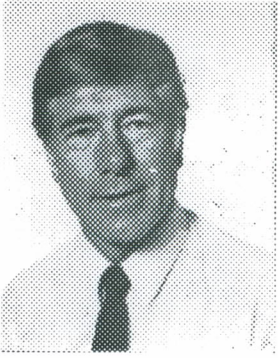
Så er det opp til enhver av oss å finne frem til vårt eget Siriskjær hvor det enn måtte være, fysisk et eller annet sted, i minnenes bok eller i vår fantasi. Dagen i dag er din, hver dag kan du gjøre noe med. Hvor du enn måtte være kjære bror med familie og enslige hustruer, så sender vi vår hjertelige hilsen med gode ønsker for tiden som ligger foran med lyse dager.

BBV

Fra bokens tegninger av Ulf Aas

OVERMESTERS SPALTE

Overmester Åge Rem

Kjære alle sammen !

Våren er her, og vi gleder oss alle over at det spretter og gror rundt oss. I år har vi virkelig hatt en god, gammeldags norsk vinter, og mange har frydet seg over flott vinterlandskap og nydelige skiløyper.

Ikke minst Lillehammer og arrangørene av de 17. Olympiske Leker var lykkelig for at det ble vinter med nok sne. Og for et arrangement og for en folkefest ! Norge vil bli husket i mange år for OL på Lillehammer. Folk fra hele verden kom, så og jublet, for maken til fest hadde ingen vært vitne til før. Store og små stod i kø i timevis, lå i telt og frøs, men alle viftet med norske flagg og jublet enten deltagerne var fra Norge eller Colombia. Det kunne minne om folkefesten vi opplevde i mai 45, da det endelig ble fred, og folk ble sveiset sammen i gledesrus.

Det var en fest under OL fra grytidlig morgen hvor stivfrosne tilskuere prøvde å holde varmen med å slå en god, gammeldags floke og så hoppe litt opp og ned i folkelivet i Storgaten, populært omdøpt for anledningen til Stågaten.

I 2. etasje her bodde en 82 år gammel dame som ble spurt om det ikke ble mye bråk og lite nattesøvn, men da svarte hun at det gjorde da ingen ting, for dette skjedde da bare en gang i hennes liv, og det stilnet jo av ved 6-tiden om morgenen. En flott uttalelse, som sier mye om toleranse og glede, og som vi alle har godt av å bli minnet om.

Vårterminen i vår losje har vært opplevelsrik og hatt god utvikling. Arrangementene med våre damer har vært ekstra hyggelige. Turen til Oslo ble en fin opplevelse, som damene satte stor pris på, og jeg vil takke UM Bjørn Solberg for et flott arrangement.

Jeg vil også minne alle brødrene om at vi ønsker flere medlemmer og håper dere alle vil se dere aktivt rundt etter nye kandidater.

Vårt engasjement med SOS barnebyer er inne i en god og aktiv periode, og jeg takker denne komiteen. Likeså en takk for all hjelp og innsats til alle embedsmenn og komiteer.

Så ønsker jeg hele vår Odd Fellow familie en riktig god sommer og ønsker vel møtt til høsten og en ny, positiv termin.

Loge nr. 15 KONGSHAUGS HISTORIE, Artikkel nr. 2.

Jeg nevnte i min forrige artikkel at de første logemøter ble holdt i hotell Kong Carl. Dette var selvfølgelig ingen varig løsning, så spørsmålet om egen ordensbygning ble tidlig brakt på bane. Den 9. februar 1931 ble det dannet et aksjeselskap som gikk til innkjøp av Dronningens gate 9, hvor bl.a. avisen Vestfold hadde hatt sitt tilhold. Lokalene ble så ombygget til Logens formål, og dette fikk en av byens fruer til å utbryte: "Nå er det sannelig kommet en rar sekt til byen, for nå murer de igjen vinduene."

Men logesal ble det, og den ble innviet med pomp og prakt den 12. september 1931. Denne spesielle aften ble Kongshaugsangen presentert og sunget for første gang, med musikk av br. organist Erling Bøe.

Som alle vet var 30-årene preget av arbeidsledighet og kummerlige forhold for mange. "De harde 30-åra", som de ofte kalles. Når man studerer Loge Kongshaugs historie, vil man se at logen i sitt utadvendte arbeide hadde et ekstra blikk for vanskeligstilte barn, forøvrig en innstilling helt i tråd med vår Ordens beste tradisjoner. Allerede i 1935 drøftet man opprettelsen av en sommerleir for barn, og disse leirsamlingene holdt seg i mange år. Og i denne ånd ebbet 30-tallet ut i rikt arbeide for Loge og Orden, men også med mørke skyer over den internasjonale politiske himmel.

Rolf Ellingsen

NYTT OM SOS BARNEBYER

NYTT FADDERBARN

Vi har den glede å meddele at Loge nr. 15 Kongs-
haug har fått et nytt fadderbarn, **Radostin Stefanov**,
født 3. oktober 1988. Han bor i SOS-barnebyen
Trjavna i Bulgaria. Radostin er en blid og fornøyd
liten gutt. Han er omgjengelig og grei, og lett å ha
med å gjøre. Han er selvstendig, og finner alltid på
noe å ta seg til. Det morsomste han vet er å leke med
byggeklosser. Radostin er sunn og frisk, og han er
stadig på farten rundt omkring i barnebyen.

Som dere ser er
Radostin en kjekk
liten plugg.

Radostin er født utenfor ekteskap. Det finnes ingen
opplysninger om faren hans, og moren er arbeidsløs
og fattig. Hun så ingen mulighet til å kunne ta seg av
barnet sitt, og forlot Radostin i en vogn midt på vinte-
ren. Da han ble funnet hadde han pådratt seg frostska-
der, og han måtte amputere en tå på høyrefoten.

For å sikre Radostin en trygg og harmonisk opp-
vekst, ble det søkt om plass til ham i barnebyen. Her
har han fått en snill og omsorgsfull barnebymor som
tar seg godt av ham, og han har fått mange nye ven-
ner.

Korrespondanse med Radostin.

Selvom Radostin kun er 5 1/2 år så ønsker vi selv-
følgelig at han får brev fra sine nye venner i Norge,
slik at vi for fremtiden også med en slik kontakt, kan
hjelpe til å gi ham følelsen av omtanke. Korrespon-
dansen må foregå på tysk. Det er å håpe at en av
brødrene, gjerne m/familie, føler for å være logens

korrespondansevenn og forlengede arm. Vennligst ta
kontakt med Birger B. Vabog for nærmere opplysnin-
ger. Mange nordmenn drar jo også på ferietur til
Bulgaria, så nå vil det være rikelig anledning til å
besøke vår nye venn.

Vårt fadderbarn Suyapa Acosta.

Vi kan meddele at vårt fadderbarn i Honduras,
Suyapa Acosta, nå har nådd den alder at hun har
flyttet fra barnebyen og bor hos gode venner. Hun
skrev et meget hyggelig brev til br. Jan Løkkevol som
har hatt kontakten med henne i de senere år, og vi
regner med å få hennes nye adresse slik at vi også kan
få skrevet et hyggelig avskjedsbrev. Og dersom hun
ønsker det, så skal vi selvfølgelig fortsatt holde kon-
takt.

Når nå logen ikke lenger har økonomiske forpliktelse
overfor Suyapa, har Nevnd for SOS-barnebyer
gjort henvendelse til Stiftelsen SOS-barnebyer, Norge
for å få et nytt fadderbarn, og denne gang i Afrika. Så
snart forholdet er bragt i orden skal vi få komme med
alle data.

Sosialaften for SOS-barnebyer 28. februar.

Til det årlige arrangement for SOS-barnebyer møtte
det ca. 50 brødre og damer.

Det annonserte program fra Kulturlaget Norge-
Latvia måtte desverre utgå, da hovedpersonen ikke
nådde tilbake i tide fra besøk i Latvia.

I stedet orienterte Vabog i korte trekk om Latvia og
stedet der den nye barnebyen skal bygges, og at
tomtespørsmålet omsider er bragt i orden slik at
bygging kan startes til høsten. Videre ble det vist
tegnning av et barnebyhus på overhead slik at man fikk
et godt inntrykk av hvorledes familielivet vil utfolde
seg i trivelige omgivelser.

Så hadde vi den store glede å kunne lytte til Rose
Holtet og hennes fine og gripende tolkninger av
lyrikk. Hun hadde satt sammen en avdeling med dikt
skrevet av SOS-barn hentet fra boken *Kjærlighet uten
grenser*, samt dikt om barn av norske forfattere.

Festlig dekkede småbord der man nød reker og
tilbehør pluss allsang, laget en koselig stemning.
Aftenen ble avsluttet med en gemytlig utlodning og
auksjon der stemningen stod høyt i taket. Og et flott
økonomisk resultat ble det, hele kr. 5.500,-. Senere
har det kommet inn bidrag med kr. 400,-. Hjertelig
takk til dere som var med å bidra til hjelp for barna
våre.